

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

Committee has been requested to submit its report within two months. On the submission of report by the Committee Government will take such further action as may be necessary.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: This is rather a lengthy statement and a very useful statement from the point of view of handloom weavers and yarn prices. I request that copies of the same may be circulated to all hon. Members.

MR. SPEAKER: Yes, that will be circulated.

#### 4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்து மேற்படி சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கோருவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வைச் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை \* அறிமுகம் செய்து, அது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வைச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துமபோது ஏற்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து சிலமுறை பிறழ்ந்த செயல்களின் விளைவால் அரசுக்கு வருவாய் விரயம் ஏற்படுகிறதென தெரிய வந்துள்ளது. எனவே, இம்முறை பிறழ்ந்த செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகச் சட்டத்தைத் திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் தண்டனை விதித்துறைகளை மேலும் இறுக்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது. சிலவகைக் குற்றங்களுக்கு விதிக்கப்படத்தக்க உயர்ந்த அளவு தண்டனையை உயர்த்தவும், சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் இணைந்த குறைந்த அளவு தண்டனையை வரையறுக்கவும் கருதப்

\* 21-7-72-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

பட்டுள்ளது. சில வகைக் குற்றங்கள் செய்தவர்களைப் பிணையத்தில் விடக்கூடாதென விதித்துறை இயற்றவும் கருதப்பட்டுள்ளது. வழக்குகளில் விரைந்து தீர்வு காண்பதற்காக, ஆறு மாதங்களுக்கு மேற்படாத சிறைத் தண்டனை அல்லது அபராதம் அல்லது இவ்விரண்டு தண்டனைகளும் விதிக்கப்படத்தக்க குற்றம் செய்தவர்களை குற்றவியல் நீதிபதிகள், வழக்கை வளரவிடாமல் உடனுக்குடன் விசாரணை செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது. குற்றம் செய்வதையே வழக்கமாகக் கொண்ட குற்றவாளிகளிடமிருந்து நன்னடத்தைப் பத்திரங்கள் வாங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

இதனை ஏற்குமாறு பேரவையை வேண்டுகிறேன்.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move my amendment :—

“ That the Bill be circulated for eliciting public opinion ”.

THIRU K. N. KUMARASWAMY : I second it.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : ஸ்பீக்கர் சார், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய போலீஸ் மெஷினரீயைச் சரிசெய்து, சரியான முறையிலே ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சட்டங்களை அமல் செய்தாலே போதுமானது. இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தமாதிரியான மசோதாவினால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால் போலீசுக்கு மறுபடியும் அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படும். அதனால் ஏழை எளிய மக்களின் கூட்டம் ஜெயிலிலே அதிகமாகி மேலும் நெருக்கடிதான் ஏற்படும்.

மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுவதற்கு முன்னால் பிரஞ்சு பாலிஷ், ஸ்பிரிட் இல்லிசிட் சாராயம் இவைகளை ஏழை எளிய மக்கள் குடித்து, அதன் காரணமாக அவர்கள் உடம்புக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணங்களைச் சொல்லி மதுவிலக்கை ரத்து செய்தார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்தபின்னால் இரண்டு மாதங்களுக்கு கோர்ட்டில் கூட்டமே இல்லை. ஆனால் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னால் கள்ளச்சாராயத்தின் டேஸ்ட் காரணமாக கிராமப் புறங்களில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சத் தொடங்கினார்கள். அதனால் மீண்டும் முன்போலவே கோர்ட்டில்

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

கூட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இம்மாதிரி சட்டத்தைவிட கடுமையான சட்டத்தைப் போட்டாலும் கிராமப்புறங்களில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். ஏனென்றால் அங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. வேறு தொழில் கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏதாவது தொழில் கிடைத்து, பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டால் ஒழிய இம்மாதிரியான சமூக விரோத செயல்களைத் தடுக்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. முன்பெல்லாம் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போவதற்கு முன்னால் அவர்கள் அருந்தியிருப்பது “சோண்டிச் சோறா, வாசா” என்று டெஸ்ட் பண்ணி கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போவார்கள். இந்த மசோதாவின்படி அப்படி டெஸ்ட் பண்ண வேண்டியதில்லை. அதனால் இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று ஆகிறது. போலீசார் தயாரிக்கும் மகஜரில் ஒன்று அல்லது இரண்டு விட்னெஸ் கையெழுத்து மட்டும் வாங்கி மாஜிஸ்ட்ரேட்-க்கு அனுப்பினால் போதுமானது. அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கிவிடுவார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. முன்பெல்லாம் சாராயம் காய்ச்சி வைக்கப் பட்ட பாணைகள், பாட்டில்கள் எல்லாவற்றையும் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டும். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. பிடித்த இடத்திலேயே அவைகளை உடைத்து விடலாம். மகஜரில் விட்னெஸ் கையெழுத்து மட்டும் வாங்கியிருந்தால் போதும்.

அது மட்டுமல்ல. யார் மீதாவது பாண்டிச்சேரியிலிருந்து சாராயம் கொண்டுவரச் சொன்னார் அல்லது கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்குச் சொன்னார் என்று சொல்லி, இரண்டு விட்னெஸ் போட்டுக் கொடுத்தால் அவர்கள் மீதும் கேஸ் போட முடியும். போலீஸ் மகஜரில் விட்னெஸ் போடுவது யாரென்று நமக்குத் தெரியும். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் சாதாரண மக்கள் கையெழுத்துப் போட மாட்டார்கள், சாட்சி சொல்ல மாட்டார்கள். போலீஸ்காரர்களே இரண்டு மூன்று பேர்களை இதற்கென்றே தயார் செய்து வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் இரவிலே போய் கையெழுத்துப் போடுவார்கள், பகலிலே போனால்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அவர்கள் யார் என்று அடையாளம் தெரிந்து கிராம மக்கள் அவர்களை சும்மா விட மாட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் இரவிலே தான் போவார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. முன்பெல்லாம் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில், குடித்தாயா என்று கேட்டால் “ஆம்” என்று ஒத்துக்கொண்டால் 25 ரூபாய் அபராதம் போடுவார்கள். அதனால் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் இப்போது மினிமம் 500 ரூபாய், மூன்று மாத ஜெயில் என்று இந்த மசோதாவில் வகை செய்திருப்பதால் யாரும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். கன்டெஸ்ட் செய்வார்கள். அப்படி கன்டெஸ்ட் செய்வதனால் கோர்ட்டில் வழக்குகள் விரைவில் முடிவடையாது. அதனால் கூட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகும்.

அதுமட்டுமல்ல. கேஸ் கன்டெஸ்ட் பண்ணும்போது எல்லாவற்றையும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றில்லை. போலீசார் மகஜரில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்களோ அதற்குப் பொருத்தமானவற்றை மட்டும் ரிக்கார்டு செய்துகொண்டால் போதும் என்று இருக்கிறது. வாதப் பிரதிவாதங்களைக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை; அதன்படி தீர்ப்பு சொல்லவேண்டும் என்றில்லை. அதுவுமல்லாமல் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வக்கீலுக்குப் பணம் கொடுத்து கேஸ் நடத்த முடியாது. பணக்காரர்களாக இருந்தால் நிறையப் பணம் செலவு செய்து, குற்றம் செய்திருந்தாலும் தப்பித்து விடுவார்கள். அதனால் இந்த மசோதாவினால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள்தான்.

அதுமட்டுமல்ல. சமீபத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் புஷான் கேஸில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதன்படி கெமிக்கல் டெஸ்ட் செய்து பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி என்றால் கோர்ட்டில் ஒரு கேஸ்கூட நடக்காது. ஏனென்றால் ஒருவன் ஸ்பிரிட் குடித்திருக்கிறான் என்றால், கெமிக்கல் டெஸ்ட் முடிந்து வந்த பிறகுதான் கேஸில் தீர்ப்பு கூற முடியும். கெமிக்கல் டெஸ்ட் வந்து சேருவதற்கு ஒரு வருடத்திற்கு மேல் ஆகிறது. அதுவரை வாய்தா போட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதனால் கேஸும் முடியாது, புதிதாக வரக்கூடிய கேஸ்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும்.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

அதுமட்டுமல்ல. இப்படி வழக்கு முடிவடைய காலதாமதம் ஆவதால் வக்கீல்களுக்குத்தான் வருமானம் அதிகமாகும். அதிகப் பணம் கொடுத்துத் திறமையான வக்கீல்களை வைத்துக்கொள்ள பணக்காரர்களால்தான் முடியும். ஏழைகளால் முடியாது. அதனால் பணக்காரர்கள் தப்பித்துக் கொள்வார்கள்; ஏழைகள் தான் ஜெயிளுக்குப் போவார்கள். இதைத் தவிர வேறு ஒரு பிரயோஜனமும் இந்த மசோதாவினால் ஏற்படப் போவதில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் மூன்று மாதங்களுக்குள் குறைந்தபட்சம் இவ்வளவு கேஸ் பிடித்தாக வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதனால் ஏழை எளிய மக்கள் குற்றம் செய்திருந்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போய் கேஸ் போடுகிறார்கள். அந்த நிலைமை மாற வேண்டும். ஆகவே, இந்த மசோதா தேவையில்லை. இதனால் தீமைகள்தான் அதிகமாக ஏற்படும். அதனால் நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், பிரதானமான கருத்துக்களை ஏற்கெனவே எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் தெரிவித்து விட்டார்கள். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தைப் பார்த்தால், இன்று--1971 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு ரத்து ஆனதற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற சில அனுபவங்களை வைத்து அதை எப்படித் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்களைப் பார்த்தால் அந்த நோக்கத்திற்கு சற்றும் உதவி இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு இரண்டு வகைச் சாராயம் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஒன்று அரசாங்கம் அனுமதித்திருப்பது. மற்றொன்று சாதாரணமாக நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய கள்ளச் சாராயம் என்று சொல்லப்படுவது. கிராமப்புறங்களில் இதையே பட்டைச் சாராயம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி இங்கு ஏதாவது இருக்குமென்று எதிர்பார்த்தேன்; ஒன்றும் இல்லாதது கண்டு ஏமாற்றம் அடைகிறேன். அதற்கு மாறாக பழைய சோற்றுக் கஞ்சியை இரண்டு நாள் வைத்திருந்தால்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஒருவித புளிப்பு ஏற்பட்டு கள்ளு போன்று இருக்கும் ; அதற்கும் கள்ளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்று இருக்கிறது. இந்த மசோதாவினுடைய மூன்றாவது ஷரத்தைப் பார்த்தால். “ Sontisoru ” means a liquid prepared from rice or starch which is in the process of vinous or alcoholic fermentation or in which such fermentation has ceased; and என்றிருக்கிறது. இது புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் இன்றைக்கு நடைமுறையிலே இருக்கின்ற கள்ளச் சராயத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை என்ற விஷயத்தை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாவது, இப்போது எக்ஸைஸ் அதிகாரிகளுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குள்ள அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த மசோதாவில் 54 ஏ பிரிவில்

“ An excise-officer shall be deemed to be a police officer within the meaning and for the purposes of section 125 of the Indian Evidence Act 1872 ”. என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாகும். இன்னொன்றைப் பார்க்க வேண்டும். வெளிநாட்டு பிராண்டி, விஸ்கி என்று எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்குக் கொண்டு வந்தே கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதை உபயோகிப்பவர்கள் வெளிநாட்டு பாட்டில்களாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர அதில் இருக்கக்கூடிய சரக்கு உள்நாட்டுச் சரக்காகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அம்மாதிரியான விஷயங்களைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கை வேண்டும்.

கடைசியாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது இந்தியன் பினல் கோடிளேயே கான்ஸ்பிரசி பற்றி

'Two or three or more persons combining to do an illegal act என்று இருக்கிறது. இன்று புதியதாக இந்த மசோதாவிலும் கான்ஸ்பிரசி பற்றிய ஒரு பிரிவு கொண்டு வந்திருப்பது திரு. பழனிசாமி சொன்ன மாதிரி வீணாகப் பலருக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய வகையில்தான் உதவியாக இருக்கும். இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நல்லதாக இருந்தாலும் அமைப்பு பல முறையில் ஊனம் அடைந்ததாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக்

[கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

காட்ட விரும்புகிறேன். தண்டனை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும், விசாரணை சிக்கிரமாக முடியவேண்டும் என்பதனை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். அந்த முறையில் திருத்தம் கொடுப்பது—கொஞ்சம் காலதாமதமாக வந்தாலும்கூடப் பரவாயில்லை என்கிற கருத்து நல்லதான கருத்து என்பதை வலியுறுத்தி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கை ரத்து செய்து இந்தச் சட்டமானது அமல் நடத்தப் படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இதில் குற்றம் புரிபவர்களுக்கு எந்த வகையில் தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதிலேயே மினிமம் பனிஷ்மெண்டு எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்கிற கருத்தையும் கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இதிலே கீழ் வரம்பு விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. “be punished with imprisonment for a term which may extend to one year and with fine which may extend to two thousand rupees, but such imprisonment shall not be less than three months and such fine shall not be less than five hundred rupees”.

என்பதாக 3 மாதமும், 500 ரூபாயும் குறைந்த பட்ச அபராதமாக இருக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி மினிமம் பனிஷ்மெண்டு என்பது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமா? மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுடைய டிஸ்க்ரிஷனரி பவர்சுக்கு விட்டுவிடுவது சிறப்பாகவும், பொருத்தமாகவும் இருக்காதா என்று கூற விரும்புகிறேன். புட் அடல்ட்ரேஷன் தடுப்பு மசோதாவில்கூட முதல் முறையாகக் குற்றம் செய்தால் இன்ன தண்டனை, இரண்டாவதாகத் தண்டனை செய்தால் இன்ன தண்டனை என்கிற பாகுபாடு வைத்து இருக்கிறோம். அதுபோன்றுகூட இல்லாது இந்த மசோதாவில் முதல் முறை குற்றம் செய்தவராக இருந்தாலும் மினிமம் தண்டனை இந்த அளவுக்கு அளித்தாக வேண்டும் என்று—மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு எவ்வித டிஸ்க்ரிஷனரி பவர்கும் இல்லாமல் கொண்டு வந்திருப்பது சரியல்ல. இதுபோல அன்றி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு, என்ன

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தண்டனை வழங்குவது என்பது பற்றிய சுதந்திரமும் உரிமையும் வழங்குவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவேதான் 66-ஆவது செக்ஷனிலும் மினிமம் பனிஷ்மெண்டு 3 மாதம் சிறைத் தண்டனை, 500 ரூபாய் அபராதம் என்பது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் தேவைதானா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் குற்றங்களுக்கு எல்லாம் 77-ஆவது தனிப் பிரிவில் சம்மரி ட்ரையல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Notwithstanding anything contained in the Code of Criminal Procedure, 1898, the Government may confer on—

(i) any Magistrate of the first class or

(ii) any Magistrate of the second class who has exercised the powers of such Magistrate for not less than one year and so on and so forth.

இந்தமாதிரி சம்மரி ட்ரையல் விசாரணை நடத்துவதற்கு கிரிமினல் குற்ற சட்டத்தில் 260-ஆவது பிரிவு இருக்கிறது. சின்னஞ்சிறு குற்றங்களுக்குத்தான் அது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மினிமம் 3 மாதம், 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கத்தக்க இந்தக் குற்றங்களுக்கு எல்லாம் சம்மரி ட்ரையல் நடத்தினால் அப்பீலில் பெரும் தடங்கலும், பாதகமும் ஏற்படும் என்கிற ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுபோல ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட்—ஆனாரி மாஜிஸ்ட்ரேட் இதை விசாரணை நடத்துவதும் பெரும் பாதகமாக அமையும் என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடு 414 ஆவது பிரிவைத் தங்கள் அனுமதியுடன் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதில் Notwithstanding anything herein before contained, there shall be no appeal by the convicted person. என்று இருக்கிறது.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

சம்மரி ட்ரையல் என்கிறபோது வேறு ஒரு சங்கடமும் இருக்கிறது. அப்பீலுக்கு வழியில்லை. சாட்சியங்கள் எல்லாம் அப்படியே எழுதப்படாது குறிப்புகள்தான் எடுக்கப்படுகின்றன. முதல் விசாரணை, குறுக்கு விசாரணை ரெக்கார்டுகள் எல்லாம் பூரணமாக இருக்காது. ரிவிஷன் அப்பீல் கொடுக்க நேர்ந்தால் ஆய்வு செய்ய உரிமையில்லாமல் போய்விடும். புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சட்டத்திலே இவ்வளவு அதிகப்படியான அதிகாரங்களை வழங்குவது நியாயம் அல்ல. பொருத்தமல்ல என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டப் பிரச்சினையும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஆரமுடா சிந்தித்துச் செயல்படுவது பொருத்தமாக இருக்கும். இன்றைக்கு ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பல பகுதிகளிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தக் குற்றங்களை விசாரிக்க அதிகாரம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இதுகூட அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இல்லை. காரணம், இவர்களுக்குச் சட்டப் படிப்பு இல்லை. நான் ஆனாரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பற்றிக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு வேறுவிதமான தகுதிகள் இருந்தாலும், சட்டப் படிப்பு போதிய அளவில் இல்லாத காரணத்தினால் ஸ்டேஷனரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இந்த வழக்குகளை விசாரிக்க வகை செய்வதே பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்பீலுக்கு வசிக்கடிய அளவில் தண்டனை வழங்கியிருக்கக்கூடிய வழக்குகளை நான்—அப்பீல் வழக்குகளை மட்டும் விசாரிக்கக் கூடியவர்களை விட்டு விசாரணை நடத்தச் செய்வது பொருத்தமாக இல்லை. ரிவிஷனிலே லீகாலிட்டி, புரொப்ரைட்டி போன்ற சில குறிப்பிட்ட ஒருசில தன்மைகளுக்குத் தான் அந்த ரிவிஷன் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆதலால், முழுமையாக அதிலிருக்கிற தன்மைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ரிவிஷன் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்ற கருத்தினையும் நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். ஆதலால், அந்தக் காரணத்தையொட்டியும் இந்த ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய சிறப்பு பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளானாலும் சரி, விதிமுறைகளை அவர்கள் மாற்றக்கூடாது என்ற குறிப்பினை டிஸ்டிரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்குக் கொடுத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நான் முதலிலே கூறினேன். இந்த 260-ஆவது ஷரத்துப்படி, சம்மரி ட்ரையல் நடத்துவது. அப்பீல் ரைட்டுக்குக் குந்தகமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன்.

அதே போல் இன்னொரு ஷரத்தில், 77-டி-யில் பான்ட் எக்ஸ்க்யூட் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கிறது. சாதாரணமாக, செக்யூரிட்டி புரசீடிங்ஸில் பான்ட் எழுதுகிற மாதிரி, நன்னடத்தைக்காக ஒரு பான்டை எழுதவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து. டி-யிலே இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எவ்வளவு சொத்தோ, அல்லது அவர்களுடைய சொத்து என்ன என்று கணக்கிலே இருக்கிறதோ அதற்கு ஏற்றவாறு இந்த பான்டை உருவாக்க வேண்டுமென்றுகூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாதிரி பான்ட் தேவைதான் என்பதைப் பற்றி சற்று சிந்திக்க வேண்டும். பான்டை விட இன்னொன்றை வைக்கலாம். அவர்கள் பொதுவாக, குற்றம் புரிகிறவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு வேறுவிதமான தண்டனை விதிப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்றே கருதுகிறேன். ஆதலால், அதையும் கொஞ்சம் ஆராய வேண்டும். ஆத்திரத்திலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரக் கூடாது. இந்த பில்லிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்-ஐப் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே சுருக்கமாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். கடந்த ஒரு வருடமாக சில அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் அந்த அனுபவங்கள் எல்லாம் முழுமையாக ஆக்கப்படவில்லை. ஆதலால், இதுமாதிரி சம்மரி குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்குவது குந்தகமாகவும், பாதகமாகவும் இருக்கிறது என்று கூறி, இந்த பில்லை மறுமுறையும் ஆராய வேண்டும், அது மட்டுமல்லாமல், இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திக் கூறி இதோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா குறித்து ஒருசில வார்த்தைகள் மட்டும் கூறி முடிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவிலே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு மிகக் கடுமையான தண்டனை விதிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு, ஏற்கெனவே மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதன் மூலமாக,

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

சாராயம் குடிப்பதும், கள் குடிப்பதும் தவறல்ல என்ற கொள்கையினை நடைமுறையில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள தன்மையினை நாம் உணர வேண்டும். அந்த நிலைமையிலே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கான ஊக்கம் இயற்கையாகவே மக்களுக்கு ஏற்படும். அதோடு, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற வேலையின்மை அதிகரிப்பும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. ஒன்றை நான் ஒத்துக்கொள்வேன். அரசாங்கத்திற்கு வருகிற வருமானத்தை இழக்கிற, ஊதிக்கிற குற்றங்கள் செய்வது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்வேன். ஆனால், அரசாங்கம் மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததன் மூலம் தார்மிக ரீதியாக இது தவறில்லை என்ற கருத்தினை மக்களிடையே பரப்புகிறது. அதே நேரத்திலே இந்த மசோதாவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்கள், போலிசாருக்கும் சரி, கோர்ட்டுகளுக்கும் சரி, மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். குற்றங்கள் தடுக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்திலே குற்றமற்றவர்கள் தண்டிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு, குற்றம் புரிந்தவர்கள் குற்றத்தின் அளவைவிட அதிகமாக தண்டனை பெறாமல் பார்த்துக் கொள்வதும் அவசியம் என்ற கருத்தினை அரசுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். இதிலே, குற்றமற்றவன் என்று நிரூபிக்கின்ற கடமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீதே சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. சாராயம் காய்ச்சுவார்களோ, அனுமதிப்பவர்களோ, இரு சாராருமே குற்றமற்றவர் என்ற தன்மையினை நிரூபிக்க வேண்டிய பிரிவு இந்த பில்லிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்மரி டிரையலுக்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குற்றமற்றவர்களைத் தண்டிக்க இது வழி செய்யும் என்று அஞ்சுகிறேன். மூன்று தண்டனை அல்லது அபராதம் என்று இருந்தது. அது மாற்றப்பட்டு தண்டனை, அபராதம் இரண்டுமே கட்டாயம் விதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற விதி உள்ளது இது சாதாரண ஏழைகளிய மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கத்திற்கு ஊறு விளைவிக்காமல், அதே நேரத்திலே குற்றமற்றவர்கள் தண்டிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு ஏற்ப இந்தச் சட்டத்தினைத் திருத்துவதற்கு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, ஆற்றத பரிசீலனைக்குப் பிறகு, இதைக் கொண்டு வா வேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்கு எடுத்ததற்குப் பின்னாலே நம்முடைய அரசினுடைய வருமானம் குறையாத அளவிற்கு இந்த நிர்வாகத்தை நடத்தும் பொழுது சட்டத்திலேயுள்ள சில குறைபாடுகள் நமக்கு புலப்பட்டன. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் கடுமையாக ஆக்கப்பட்ட ஒரே காரணத்தினாலேயே, நீதிமன்றங் களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்த ஒரே காரணத்தினாலேயே குற்றமற்றவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமாகாது. அதிலே உள்ள பிரிவுகள் பற்றி எல்லாக் விரிவாகப் பேசப்பட்டது. இதுவரை குற்ற இயல் சட்டம். criminal law அறியாத ஒன்றை நாம் புதிதாகக் கொண்டு வரவில்லை. இந்தக் கொள்கை எல்லாம் ஏற்கெனவே பல சட்டங்களிலே இருப்பதைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அதிலே கடுமை இருப்பதாலே பாதகம் ஏற்படும் என்பதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. மதுவிலக்கு சட்டம் ஒருவனைக் கெடுக்காதே என்று சொல்கிறது. சமுதாயத்திலேயுள்ள கேட்டை அகற்றும் பொழுது, அதிலே குற்றமற்றவர்கள் அகப்பட்டுக்கொள்வார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படலாம். ஆனால், இப்பொழுது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம், சமுதாயத்தைக் கொடுக்கின்ற சில பேர் வியாபாரம் செய்கிறார்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள், அந்த வியாபாரத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்ற குற்றத்திற்காகத்தான். ஏற்கெனவே நாம் நடைமுறையிலே எல்லாத் தேவைகளையும் கொடுத்து விட்டதற்குப் பிறகு, அதற்கு விரோதமாக யாராவது நடப்பார்களானால், அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம். கள் குடித்தார்கள், சாராயம் குடித்தார்கள், ஆகவே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்றிருந்தது. அதைக் கண்டிக்கத் தான் மதுவிலக்குச் சட்டம். ஆனால், இப்பொழுது மது இருக்கிறது, சாராயம் இருக்கிறது, எங்கெங்கே சென்று குடிக்க வேண்டுமோ அங்கங்கே குடித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக. அரசாங்கத்தினுடைய வருவாயைக் குறைக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுச் செய்வதைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

வரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பரிந்து பேசுவதோ அல்லது இது தவறு என்று சொல்வதோ சரியல்ல என்று கருதுகிறேன்.

சம்மரி டிரையல் எதையும் புதிதாகப் புகுத்தவில்லை. ஏற்கனவே குற்ற இயல் சட்டத்திலே இருக்கிற முறைதான். அந்த முறையை இந்த சட்டத்திற்கும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த நோக்கத்தை எல்லோரும் வரவேற்றார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி. . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சம்மரி டிரையல் வைத்திருப்பதால், ஜட்ஜ்மென்ட்டை 3, 4 லைனிலே எழுதுகிறார்கள். தெளிவாக எழுதவில்லையென்ற ஆட்சேபணையும் இருக்கிறது. அதையும் கருத்தில் கொண்டு இதை மறு பரிசீலனை செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் தெளிவாகச் சொன்னேன். அது இந்தச் சட்டத்திற்குப் புதிதாக இல்லை. சம்மரி டிரையல் ஒரு பிரின்சிபிள். அது குற்ற இயல் சட்டத்திலே ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. சினில் லாஸிலே சம்மரி ரெக்கார்ட் ஆப் எவிடென்ஸ் உண்டு. நீதிபதி முழுமையாக எழுத மாட்டார், தேவையான பகுதியை விட்டுவிடுவார் என்று நாம் ஊகிக்கத் தேவையில்லை. இதுபோன்ற தவறுகளைச் செய்யும் பொழுது ஆர்கனைஸ்டாகச் செய்கிறார்கள். இந்தக் கடுமையான சட்டம் இல்லாவிட்டால், நீதிமன்றங்களில் குற்றங்களை நிரூபிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படியே கஷ்டப்பட்டு நிரூபித்தால் அவர்களுக்குக் குறைந்த தண்டனை கொடுக்கிறார்கள், அல்லது அபராதம் விதிக்கிறார்கள். அந்த அபராதத்தைக் கட்டுவதற்கு ஒரு ஆர்கனைஸ்டு கும்பல் இருக்கிறது. ஒருவர் அபராதம் செலுத்துவார். இன்னொருவர் தொடருவார். இன்னொருவர் சிறைக்குச் செல்வார், பின்னாலே அவருடைய குடும்பத்திலே ஒருவர் வருவார். இப்படி சமுதாயத்திலே இருப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். குறைந்த அளவு தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்படி நடப்பது திட்டமிட்ட ஒன்று. ஏகோ ஒரு நாளைக்கு, இரண்டு நாளைக்குச் செய்வதல்ல. திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுகின்ற இந்த வியாபாரத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்திலேதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தவறு

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

செய்யாதவர்கள் மாட்டிக்கொள்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படாத அளவுக்கு அரசாங்கமும், அலுவலர்களும் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்ற உறுதியினைத் தருகிறேன். இப்பொழுது தவறு செய்கின்றவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பிருக்கிறது, நீதிமன்றத்திலே சென்றுகூட தப்பித்துக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது என்று கூறி, அந்த வாய்ப்பை நாம் கொடுப்பது நல்லதல்ல என்று கூறி, இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்றபொழுது யாரும் பாதிக்காத அளவுக்குப் பார்த்துக்கொள்வோம் என்ற உறுதியினைத் தந்து, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

‘தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்’.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

MR. SPEAKER: Clause 7.....

திரு. என். கே. பழனிசாமி: நான் கிளாஸ் மூன்றின் மேல் பேச விரும்புகிறேன். போன்ட் ஆக்குக்கு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆறாவது கிளாஸ் வரையில் நிறைவேற்றிவிட்டது. இப்பொழுது ஏழாவது கிளாஸ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Clause 7.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That clause 7 do stand part of the Bill.’

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:—

In clause 7, for the words “be punished with imprisonment for a term which may extend to one year and with fine which may extend to two thousand rupees, but such imprisonment shall not be less than three months and such fine shall not be less than five hundred rupees”, substitute the words, “be punished with imprisonment for a term which may extend to one year or with fine which may extend to two thousand rupees, but such imprisonment shall not be less than three months or such fines shall not be less than five hundred rupees.”

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சபாநாயகர் அவர்களே, ஜெயிலுக்கும், பைனுக்கும் சேர்ந்து போடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு முன்பு ஈரோட்டிலே ஒரு கேஸ் வந்தது. அதில் ஒரு பாம்பாட்டி கள்ளைக் குடித்துவிட்டான். அப்பொழுது மதுவிலக்கு இருந்தது. போலீஸார் அவனைக் கைது செய்து மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே நிறுத்தினார்கள். அப்பொழுது இருந்த சட்டப்படி மாஜிஸ்ட்ரேட் அவனை ஜெயிலுக்கு அனுப்ப முடியும். ஆனால் அந்தப் பாம்பை என்ன செய்யமுடியும்? ஆகவே குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு என்று போடுவது சரியல்ல. அதை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுடைய டிஸ்கிரஷனுக்கு விட்டுவிட வேண்டும். இதிலே ஜெயிலுக்கும், பைனுக்கும் சேர்த்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பணக்காரர்களாக இருக்கிறவர்கள் வசதியுள்ளவர்கள் மேல் எல்லாம் கேஸ் போட்டால் அவர்கள் சுபரீம் கோர்ட்டில் நடந்த பூஷன் கேஸைக் காட்டித் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஏழை எளியவர்கள். உண்மையிலேயே செய்தார்களோ இல்லையோ, அவர்கள் சிக்கிக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, ஜெயில் அல்லது பைன் இரண்டில் ஒன்று என்று வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபற்றி நான் ஏற்கனவே விளக்கி இருக்கிறேன். இது பாம்பாட்டிக்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் அல்ல. தவறு செய்தால் பாம்பாட்டிக்குத்தான் சிறைத் தண்டனை கொடுக்க முடியுமே தவிர, பாம்புக்குச் சிறைத் தண்டனை கொடுக்க முடியாது. இந்தச் சட்டம் கொண்டு

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

வந்திருப்பதின் நோக்கமே இரண்டு தண்டனைகளுமே இருந்தால் தான் தவறு புரிபவர்கள் தடுக்கப்படுவார்கள் என்பதுதான். அவர்கள் சீசான்றார்கள் பாம்பாட்டியைப் பற்றி. கள் குடிப்பது அப்பொழுது குற்றமாக இருக்கலாம், ஆனால் இப்பொழுது அது குற்றமல்ல. ஆனால் திட்டமிட்டு காய்ச்சி வியாபாரம் செய்து அரசுக்கு எதிராக ஈடுபடுவது என்பதைத் தடுப்பதற்காக நாம் நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் இது. ஆகவே, அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிடுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

Clause 7 was put and carried.

Clauses 8 to 12 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Excise (Amendment) Bill, 1972 be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(ஆ) 1972 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 25/72).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு \* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் V /1920) விதித் துறைகளின் கீழ், 1969 ன்ளரவில் நடைபெற்ற தேர்தலில் மதுரை மாநகராட்சி

\* 10-8-1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.